

Pierwszy Prezes Lubelskiej Izby Rolniczej



Felicjan Lechnicki

W latach 1933-1940 pełnił funkcję Prezes Lubelskiej Izby Rolniczej

(ur. 7 sierpnia 1885 w Serebryszczach w powiecie chełmskim, zm. 3 listopada 1963 w Poznaniu)
– polski działacz społeczny i rolniczy, ziemianin, polityk, poseł na Sejm i senator w II RP.

Wykształcenie

Z przyczyn politycznych nie mógł ukończyć nauki w gimnazjum w Radomiu (1905). Maturę zdał eksternistycznie w Krakowie, później krótko studiował na Wydziale Rolnym Uniwersytetu Jagiellońskiego. Ukończył studia historyczne na Uniwersytecie Ludwiga Maximiliana w Monachium.

Działalność społeczna

Usunięty z wilczym biletem z ostatniej klasy gimnazjum w Radomiu (za udział w strajku szkolnym). W czasie studiów w Krakowie był członkiem socjalistycznej „Spójni”.

Od 1912 roku prowadził gospodarstwo rodzinne w Serebryszczach.

W 1918 roku został członkiem Rady Stanu. Jesienią 1918 roku został wybrany na komisarza rządowego powiatu Chełm. Był równocześnie członkiem Sejmiku i Wydziału Powiatowego w Chełmie (1917-1939). W latach 1919-1929 prezesował Wojewódzkiemu Związkowi Kółek Rolniczych, w latach 1929-1933 był prezesem Wojewódzkiego TOKR (Towarzystwa Organizacji i Kółek Rolniczych) w Lublinie i członkiem Centralnego TOKR. **W latach 1933-1940 pełnił funkcję prezesa (pierwszej i drugiej kadencji) Lubelskiej Izby Rolniczej oraz pozostawał członkiem Komitetu Izb i Organizacji Rolniczych**.

Działalność polityczna

Od 1926 roku był członkiem Związku Patriotycznego, a następnie Związku Naprawy Rzeczypospolitej.

W 1928 roku został posłem na Sejm II kadencji (1928-1930) – mandat uzyskał z listy BBWR (Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem Józefa Piłsudskiego) z okręgu miasto i powiat Lublin. W tej kadencji pracował w komisjach: administracji i robót publicznych.

W 1930 roku został powtórnie wybrany posłem na Sejm III kadencji, (1930-1935) – mandat uzyskał również z listy (BBWR) w tym samym okręgu. W III kadencji pracował w komisjach: budżetowej (zastępca członka) i rolnej. W II i III kadencji należał do klubu parlamentarnego BBWR (Bezpartyjny Blok Współpracy z Rządem Józefa Piłsudskiego).

W 1935 roku został senatorem IV kadencji (1935–1938) z województwa lubelskiego. W IV kadencji pracował w komisjach: budżetowej (1937–1938 był w niej referentem), gospodarczo-skarbowej, komunikacyjnej (zastępca przewodniczącego) i kontroli długów państwa (zastępca członka). W 1938 roku ponownie został senatorem, V kadencji (1938–1939). Pracował w komisjach: budżetowej (zastępca przewodniczącego), regulaminowej (zastępca przewodniczącego) i rolnej. W IV kadencji należał do Parlamentarnej Grupy Lubelskiej, a w V kadencji – do klubu OZN (Obóz Zjednoczenia Narodowego -popularnie nazywany też *Ozon* utworzona w roku 1936 na polecenie marszałka Edwarda Rydza-Śmigłego).

Po wybuchu II wojny światowej i po wojnie

W czerwcu 1940 roku został razem z synem Klemensem aresztowany przez Niemców. Uzyskali zwolnienie dzięki staraniom miejscowej ludności.

Współpracował z Komendą Okręgu AK „Lublin”. Po wojnie, w latach 1946–1950, współorganizował Związek Plantatorów Przetwórczych Roślin Okopowych (w którym był później kierownikiem okręgu poznańskiego). Stworzył zespół redakcji miesięcznika „Poradnik Plantatora”. W 1951 roku zatrudnił się jako pracownik naukowy w Pracowni Paleobotanicznej Kierownictwa Badań nad Początkami Państwa Polskiego. Od 1953 roku pracował w tejże pracowni w Instytucie Historii Kultury Materialnej PAN.

Odnaczenia

Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski

Złoty Krzyż Zasługi

Życie prywatne

Był synem Felicjana Lechickiego (właściciela dóbr Święcica i Serebryszcze) i Marii z domu Sielskie.

Felicjan Kajetan Lechickiego ożenił się w 1909 roku z Anną z domu Bobińską z którą miał cztery córki i syna Klemensa Felicjana (1918–1944) – poetę, publicystę, lotnika Dywizjonu 300, zestrzelonego 1 sierpnia 1944 roku nad Francją, pochowanego na cmentarzu w Normandii.

Został pochowany na cmentarzu na Junikowie w Poznaniu.

Pierwszy Prezes Lubelskiej Izby Rolniczej